

РЕШЕНИЕ

№ 1241

гр. Варна, 03.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 35 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Виолета Кожухарова

при участието на секретаря Олга Ст. Желязкова
като разгледа докладваното от Виолета Кожухарова Гражданско дело № 20213110111865 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано въз основа на искова молба Д. ЛЮБ. Р. **срещу** „Д. – О. з.“ ЕАД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: *, с искане до съда да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати сумите от **1220.96 лв.**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди по лек автомобил рег. № *, настъпили в резултат на застрахователно събитие, настъпило на 15.06.2021 г. в гр. Варна, изразяващи се в увреждане на десни стопове – външен и вътрешен, **ведно** със законната лихва върху тази главница, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното и изплащане. Претендират се и разноски.

В исковата молба се излага, че ищецът е собственик на л. а. „*“, с рег. № *. Между страните е сключен договор за застраховка „КАСКО“ по отношение на същото МПС, с период на валидност от 15:00 часа на 22.06.2020 год. до 23:59 часа на 21.06.2021 г. На 14.06.2021 г., ищецът паркира автомобила на пред блок № * в ЖК „*“, гр. В*. На 15.06.2021 г. установява настъпване на гореописаните щети – счупване на десни стопове. На място пристига застрахователния брокер, който извърша оглед и прави снимка на детайла. В същия ден, до застрахователя е депозирано уведомление за настъпилото събитие. Извършен е оглед на място от представител на застрахователя, изготвен е опис на щетите. Съгласно последния, за подмяна са десни вътрешен и външен стоп. На 18.06.2021 г. ищецът получава отказ за изплащане на обезщетение от застрахователя, на основание т. 9.1.16,

съобразно която не се предоставя застрахователно обезщетение за щети, настъпили в резултат на повреди поради износване, стареене, умора на материала, скрит дефект и др., на агрегат, възел или детайл на МПС, в следствие на което е настъпило застрахователното събитие. След отказа от страна на ответника, счупените части са закупени от ищеца, от оторизиран дистрибутор.

Ответникът - „Д. – О. з.“ ЕАД, депозира писмен отговор в срока по чл. 131 ГПК, с който изразява становище за допустимост, но неоснователност на иска. Оспорва факта на настъпване на застрахователно събитие, при описания в исковата молба механизъм. Възразява, че изнесените от застрахованото лице данни, касаещи настъпване на застрахователното събитие не отговарят на действителните. Позовава се и на клаузата на т. 9.1.16 от застрахователния договор. Релевира и възражение за съпричиняване, като намира че ищецът не е положил грижа на добър стопанин за поддръжка на веща в добро техническо състояние. Оспорва и размера на претенцията, като счита, че същия не съответства на действителната стойност на щетите, към датата на събитието. Отправя искане за отхвърляне на иска и за присъждане на разноски.

Съдът, след като взе предвид представените по делото доказателства – по отделно и в тяхната съвкупност, съобрази становищата на страните и нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, намира за установено следното от фактическа страна:

Видно от прибощената на л. 910 полица, между Д. Л. Р. и „Д. О. з.“ ЕАД е сключен договор за застраховка „Каско +“, по отношение на лек автомобил марка „*“, рег. № *, с период на валидност от 15:00 ч. на 22.06.2020 г. до 23:59 ч. на 21.06.2021 год. Уговорена е застрахователна премия от 1357.93 лв, с включен данък, платима еднократно, в брой.

Видно от представеното на л. 11 копие от сметка, застрахователната премия е изплатена в цялост от задълженото лице, на 22.06.2020 г.

Приобщени на л. 94-105 от делото са Общи условия на застрахователя по отношение на застраховки „Каско +“.

На 15.06.2021 г. застрахователят е уведомен за настъпило събитие видно от представеното на л. 37 уведомление за щета. В същото са обективирани изявления от ищеца, че на 14.06.2020 г., в гр. Варна, от неизвестен извършител са причинени щети по застрахованото МПС, изразяващи се в увреждане на десен външен и вътрешен стоп.

Въз основа на уведомлението е извършен оглед на автомобила, и е изготвен опис – заключение по щета № */ 15.06.2021 г., съдържащ описание на увредените детайли: 1. Стоп десен, външен, свети без два диода на втори ред от горе на долу; 2. Стоп десен, вътрешен, свети без пет диода на последната колона от ляво на дясно.

Изискани допълнително от застрахователя са данни за банкова сметка, оглед на възстановен автомобил, оферта за ремонт, фактури за извършен ремонт.

С писмо от 16.06.2021 от „Д. О. з.“ ЕАД е на ищеца е отказано изплащане на застрахователно обезщетение.

Представени от ищеца са фактура и касов бон, видно от които за закупуване на резервни части – външен и вътрешен десен стоп са заплатени 1220.96 лв.

От заключението на вещото лице по изготвената в хода на процеса съдебно - автотехническа експертиза, се установява следното: реалният и възможен механизъм на настъпване на застрахователното събитие е пряк контакт между превозното средство, докато е в паркирано състояние и обект, движещ се в близост до него; увредените детайли са счупени, тъй като е нарушена тяхната цялост, същите са разхерметизирани и подложени на влиянията на атмосферните условия, които биха довели до спиране на функционирането им; увредените външен и вътрешен десен стоп са оригинални резервни части, монирани при производството на автомобила; съгласно фактура N: *от 02.07.2021 г. стоп десен външен е оригинална резервна част с каталожен номер *, а стоп десен вътрешен е резервна част от алтернативен производител с каталожен номер *; технически възможно е неработещите диоди по стоп десен външен и стоп десен вътрешен да са вследствие на стареене или дефект, както и на навлизането на вода или влага след разхерметизирането им; производителят на автомобила не предлага ремонтни комплекти или възможност за подмяна на светодиоди по стоповете; технически правилно е замената на детайла с нов.

За изясняване на спора от фактическа страна, в хода на процеса са ангажирани гласни доказателства посредством разпита на свидетеля М. В. Й..

В показанията си свидетеля излага, че е застрахователен брокер, а ищецът е негов клиент. Присъствал е на огледа на автомобила, увреден е стоп, състоящ се от две части. И двете части са били счупени, но са светили.

Гореизложената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Предявени са обективно съединени иски, с правно основание чл. 386, ал. 1, вр. с чл. 405, ал. 1 КЗ и чл. 409 КЗ, вр. с чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

Съгласно чл. 386, ал. 1 КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да заплати в уговорения срок застрахователно обезщетение.

Съобразно правилата на чл. 154, ал. 1 ГПК, в тежест на ищеца е да установи, в условията на пълно и главно доказване, предпоставките визирани в хипотезата на правната норма, а именно: валидна облигационна връзка между страните по силата на договор за застраховка „Каско“, по който е изправна страна; настъпване на застрахователно събитие; причинно-

следствена връзка между събитието и вредоносния резултат; размерът на средствата, необходими за отстраняване на вредите.

Не се спори, а и се установява от събраните по делото доказателства, че в към момента на настъпване на твърдяното от ищеца застрахователно събитие, между страните е съществувала облигационна връзка по силата на договор за застраховка „Каско +” по отношение на МПС рег. № ., поради което и приложение намират Общите условия /ОУ/ на ответното дружество, в сила към датата на настъпване на процесното застрахователното събитие.

На следващо място – факта на настъпване на застрахователно събитие към твърдения от ищеца момент –15.06.2021 г., съдът приема за установен въз основа на представените писмени доказателства (уведомление за щета, опис на претенция), а и също така и в предвид на ангажираните гласни доказателства, кредитирани като последователни, непротиворечиви и отразяващи преки и непосредствени впечатления. От същите се установява факта на настъпване на събитието, както и надлежното уведомяване на ответника за същото още на 15.06.2021 год., в определения в т. 9.5.2 срок.

Горното обосновава извод и за настъпило на 15.06.2021 г. в гр. Варна год. застрахователно събитие – увреждане на външен и вътрешен десен стоп на МПС рег. № *, застраховано по застраховка “Каско +“ в ответното дружество.

Предмет на спора са и предпоставките за освобождаване на застрахователя от отговорност.

Влезният в сила застрахователен договор поражда за застрахователя задължение, при настъпване на застрахователно събитие да изплати на застрахования обезщетение за претърпените от събитието вреди. Правото на отказ от изплащане на обезщетение е признато във връзка с неизпълнение на задължения на застрахования, които по силата на закона или по волята на страните са значителни от гледна точка на интереса на застрахователя, до колкото имат отношение към настъпването на застрахователното събитие и/или към вредите от него. Конкретните проявни форми на основанията за отказ са предмет на уговаряне в застрахователния договор и в общите условия, в които следва да е установено и дължимото от застрахования поведение - задълженията, чието неизпълнение освобождава застрахователя от отговорност за плащане на обезщетение.

В случая, не се установява основание за отказ от страна на застрахователя. Този извод се налага, до колкото от експертното заключение, кредитирано като обективно и компетентно изготвено се установява счупване на увредените детайли, като причина за увредата на частта е пряк контакт между превозното средство, докато е в паркирано състояние и обект, движещ се в близост до него, а не износване или стареене.

Паркирането на лек автомобил пред жилищен блок, не е действие на застрахования, съставляващо неизпълнение на произтичащи от закона, от

договора и/ или от общите условия изисквания за поведение, насочено към предотвратяване на събитието и на вредите или към ограничаването им, т. е. същото не значимо с оглед интереса на застрахователя. Поведението на застрахования по никакъв начин не е рефлектирало неблагоприятно върху проявлението на риска, върху възможността за ограничаване и предотвратяване на вредите или върху техния обем. В случая, към момента на настъпване на събитието, автомобилът е паркиран в определена за целта зона, т. е. поведението на водача е изцяло съобразено с установените правила за движение на моторни превозни средства.

Предпоставките на за освобождаване на застрахователя от отговорност не са осъществени, поради което и за него е възникнало задължение да заплати застрахователното обезщетение.

На следващо място спорен момент в производството е относно размера на дължимото застрахователно обезщетение.

Съгласно разпоредбата на чл. 405, ал. 1 КЗ при настъпване на застрахователното събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение в уговорения срок.

По смисъла на чл. 386, ал. 2 КЗ (идентичен с разпоредбата на чл. 208, ал. 3 КЗ /отм./) при настъпване на застрахователно събитие застрахователят е длъжен да плати застрахователно обезщетение, което е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието. Съгласно разпоредбата на чл. 400, ал. 2 КЗ за възстановителна застрахователна стойност се смята стойността за възстановяване на имуществото с ново от същия вид и качество, в това число всички присъщи разходи за доставка, строителство, монтаж и други, без прилагане на обезценка. В този смисъл е и задължителната практика на ВКС, обективизирана в постановените по реда на чл. 290 ГПК решения, както следва: Решение № 6/ 02.02.2011 г. по т. д. № 293/ 2010 г. на ВКС, I т. о.; Решение № 206/ 03.09.2013г. по т. д. № 107/ 2011 г. на ВКС, II т. о.; Решение № 79/ 02.07.2009 г. на ВКС по т.д. № 156/ 2009 г., I т. о.; Решение № 235/ 27.12.2013 г. по т. д. № 1586/ 2013 г. на ВКС, II т. о.; Решение № 115/ 09.07.2009 г. по т. д. № 627/ 2008 г. на ВКС, II т. о., Решение № 209/ 30.01.2012 г. на ВКС по т. д. № 1069/ 2010 г., II т. о., както и в Определение № 156/ 27.03.2015 г. по т. д. № 1667/ 2014 г. на ВКС, II т. о., постановени при действието на КЗ (отм.), но приложими и в настоящия случай. В същите е прието, че „възстановителна стойност“ е стойността на разходите за материали и труд по средна пазарна цена към момента на настъпване на застрахователното събитие, без да се прилага коефициент за овехтяване на увредените части, доколкото по такива цени ще може да се купи вещ от същото качество и количество като увредената вещ.

В случая, видно от приобщените фактура и касов бон, стойността на разходите, извършени за закупуване на увредените детайли, възлиза на 1220.96 лева.

По изложените съображения, се налага извод за частична основателност

на предявения иск, като същия следва бъде уважен за сумата от 1220.96 лева, представляваща дължимо обезщетение, за причинени на ищеца имуществени вреди, настъпили в резултат на кражба на МПС № *, на основание чл. 386, ал. 1, вр. с. чл. 405, ал. 1 КЗ.

На основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД, основателна е и акцесорната претенция за присъждане на законна лихва върху главницата от 1120.96 лв., считано от датата на предявяване на иска – 13.08.2021 г. до окончателното изплащане на задължението.

С оглед изхода на спора и отправеното искане, ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от 710.00 лева, представляваща извършени по делото разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Д. – О. з.“ ЕАД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: * **да заплати** на Д. Л. Р., ЕГН: *****, с адрес: * сумата от **1220.96 лв. (хиляда двеста и двадесет лева и деветдесет и шест стотинки)**, представляваща дължимо застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди по лек автомобил рег. № *, настъпили в резултат на застрахователно събитие, настъпило на 15.06.2021 г. в гр. Варна, изразяващи се в увреждане на десни стопове – външен и вътрешен, **ведно** със законната лихва върху тази главница, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното и изплащане, на основание чл. 386, ал. 1, вр. с. чл. 405, ал. 1 КЗ.

ОСЪЖДА „Д. – О. з.“ ЕАД, ЕИК: *, със седалище и адрес на управление: * **да заплати** на Д. Л. Р., ЕГН: *****, с адрес: * сумата от **710.00 (седемстотин и десет) лева**, представляваща извършени по делото разноски, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Варненски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____